

Uyandırdı O An Yüce Rahman

— kul mehmet · 14 Ocak 2016

Nasıl oldu bilinmez şeytan libasını giydim şaşım
Hak yol var iken eğri olan yola doğru kaçtım
Sonra durdum şöyle bir etrafıma baktım
Hak var iken ben şeytanı nasıl koluma takmışım
Uyandırdı o an yüce Rahman yıktım şeytanı şükür

Yürürken sanki yıkılırdı adımlarımda kaldırım
Söz söylerken sanki çakardı o an yıldırım
Sağa sola bakar aptalca insanları ayırırdım
Hak var iken ben şeytanı nasıl koluma takmışım
Uyandırdı o an yüce Rahman yıktım şeytanı şükür

Dilim sanki sokmuştu eşek arısı hep yakar yıkardı
Beni karşıda görenler şaşkınlık içinde kaçardı
Ben takmazsam şeytan beni koluna alır takardı
Hak var iken ben şeytanı nasıl koluma takmışım
Uyandırdı o an yüce Rahman yıktım şeytanı şükür

Ulaşılmazdı sanki benim burası şurası orası
Dilimde eksik olmazdı gönül yıkma çabası
Bendim dünyanın en akılsız kabası
Hak var iken ben şeytanı nasıl koluma takmışım
Uyandırdı o an yüce Rahman yıktım şeytanı şükür

Gözümde hiç silinmezdi şeytanın izleri
Peşinde koşardım geceleri gündüzleri
Gönlümde biriktirmezdim hiç sevgileri
Hak var iken ben şeytanı nasıl koluma takmışım
Uyandırdı o an yüce Rahman yıktım şeytanı şükür

Bu âlem de benden başkasının yoktu sanki hevesi
Şeytan beni alır götürürdü bazen karanlık her akşam gecesi
Bazen küserdim kendime dünyaya biterdi gönlümün neşesi
Hak var iken ben şeytanı nasıl koluma takmışım
Uyandırdı o an yüce Rahman yıktım şeytanı şükür

Bazen geceleri isterdim kendimi ben dövem
Dövem de yedi sülaleme değil şeytana sövem
Bilmezdim ben artık bu halimle nerelere gidem
Hak var iken ben şeytani nasıl koluma takmışım
Uyandırdı o an yüce Rahman yıktım şeytani şükür

Kul Mehmet'im şeytana kandın kanacağıın kadar
Hak yol döndün şimdi bu günahla ben nasıl yatar
Çok şükür kalbim gönlüm hak yol için artık atar
Hak var iken ben şeytani nasıl koluma takmışım
Uyandırdı o an yüce Rahman yıktım şeytani şükür
Mehmet Aluç-Kul Mehmet-